

Clarence Crafoord, Människan är en berättelse. Tankar om samtalskonst. Natur och Kultur.

Psykoanalytikern Clarence Crafoords bok "Människan är en berättelse" antyder med sin titel ett generöst anslag i ett ständigt aktuellt ämne om samtalets konst.

Crafoords redskap är det psykoanalytiskt orienterade samtalet, vilket också är bokens begränsning.

Den nyss bortgångne filosofen Paul Ricoeur betonade att vi skapar mening i våra liv med vårt berättande. Men Crafoord negligerar den berättande människan till förmån för en alltmer omsprungna teori med ett allvetande anspråk att tolka människans berättelse. Genom att fördela lyssnandet till ett flertal nivåer ger han lyssnaren ett övertag framför berättaren. Hos berättaren skapas en osäkerhet, eftersom berättelsen ständigt kan bli ifrågasatt. Behovet av en trygg relation förbises. Detta är en omarbetad utgåva av en äldre bok. Till det nya hör hjärnforskaren Antonio Damasio teorier om kroppens och själens monism, vilket blivit det halmstrå psykoanalysen klamrar sig fast vid, för att inte förpassas till psykologins historiekabinett. Människan är en berättare, ett subjekt och inte ett objekt i samtalets möte.

Jakob Carlander